మానవుడి విజయం

ఏట్ల మధ్యాహ్నం గదిలో పడుకుని ఏదో పుస్తకం చదువుకుంటున్నాను. ముదట వీధి తలుపు తెరిచిన సవ్వడి, వెను వెంటనే గొంతు సవరించుకున్న శబ్దమూ వినిపించాయి. ఆ సకిలింపు నాకు బాగా గుర్తు! వచ్చేడి వాడు ఆదిశేషయ్య!

"ఏం శేషయ్య మామా! రా, కూర్చో! ఈమధ్య మన కార్యకలాపాలు బొత్తిగా స్తంభించిపోయినట్టున్నాయి! ఏం చేస్తున్నావు? లేదా ఏం చేయదలచుకుంటున్నావు?" అంటూ పరామర్శించాను.

"ఏమీ చేయడం లేదు. ఊరికే గోళ్లు గిల్లుకుంటూ యింటిదగ్గర పడివున్నాను," చాప పైన కూర్చుని గోడకు చేరగిలబడిపోతూ అన్నాడు ఆదిశేషయ్య.

ధరతగ్గుట హెచ్చుకొరకే అన్న వాదాన్ని బట్టి చూస్తే ఏమీ చేయకపోవడం ఏదైనా చేయడానికే! బొర విడువబోతున్న పాములా నిద్రముఖంలో జోగుతూ ఆలోచనలన్నింటినీ అంతర్ముఖంగా సారించి ఈయన ఆ చేయబోతున్న పనికి బ్రహ్మాండమైన పునాదులే వేస్తున్నట్టున్నాడు. బాగా గోళ్లు గిల్లుకుంటున్నట్టు గూడా చెబుతున్నాడనుకోండి! ఆమాట నిజమే! గోళ్లు గిల్లుతూ కూర్చుంటే గానీ ఈ మనిషికి వూళ్ళుముంచే ఉపాయాలు స్ఫురించవు!

మాసి ముల్లు గొట్టుకపోయిన ఆకోశంలా ఐదు నిమిషాలు కదలకుండా మెదలకుండా కూర్చున్న తర్వాత వున్నట్టుండి నోరు తెరచి "ఒరే బాబూ! ఓ కాగితం చేతికి తీసుకో" అన్నాడు ఆదిశేషయ్య.

తెల్లబోతూ ఆయన ముఖంలోకి చూచాను. కొంపదీసి ఈయన ఆశుకవిత్వం చెప్పడుగదా! కాళికాదేవి ప్రసన్నురాలై నాలుక పైన బీజాక్షరాలేనా వ్రాసివుండాలి. కాక ఏ మహేంద్రుడైనా దయదలచి తారక మంత్రమైనా వుపదేశించివుండాలి. లేకుంటే అంతపని జరగదు. ఒకవేళ ప్రోనోటేమో! ఊహూ, అయివుండదు. ఆదిశేషయ్య ప్రోనోటు కుంకం కట్టుకోడానికి తప్పితే మరెందుకూ పనికిరాదని ఈ ప్రాంతంలో అందరికీ తెలుసు!

తినబోతూ రుచులడగడ మెందుకని పెట్టె తెరిచి కాగితం పైకి తీశాను.

"మొన్న మన వూళ్ళో హరికథ జరిగింది గదూ! కథ ప్రారంభంలో హరిదాసు మంచి మంచి పసందైన మాటలు కొన్ని చెప్పాడు. వాటి నలాగే కాగితం పైకి దించేయాలి..."

అర్థం కాక మరికొంత వివరణ కోరుతూ ఆయన వైపు చూడసాగాను.

"అంటే, ఈ ప్రపంచకం అంతా వట్టి మాయ! సంసారమంటే అదొక వూబి! ఎందరు రాజులు రాజ్యాలేలలేదు? వాళ్ళేం మూట గట్టుకపోయారు? పోయేనాడు పూచిక పుల్లయినా వెంట వస్తుందేమున్నా నా! కాబట్టి దీపమున్నప్పుడే యిల్లు దిద్దుకోడం మంచిది... అలా అలా వ్రాసుకుంటూ వెళ్ళు మరి! ముఖ్యమైన విషయం తరువాత చెబుతాను..."

ఐతే యిది ఉపోద్ఘాతమన్నమాట! ఇంతకూ అసలు విషయ మేమిటో!

ముఖకవళికలనుబట్టి యింగితాన్ని తెలుసుకోవచ్చునని మన శాస్త్రజ్ఞుల ధీమాపాలిటికి ఆదిశేషయ్య ముఖం ఒక

మధురాంతకం రాజారాం

వెక్కిరింపు. మనిషి చక్కపలచగావుంటాడు. తల బట్టగట్టిపోయి యితడినిశ్చలా వుంటుంది. బలంగా గాలివిస్తే వరుసగా అయిదు పల్లటీలు వేస్తాడేమో ననిపిస్తుంది. కాని అతడి ముఖంమాత్రం ఉక్కుకోట. ఆకోట గోడలలోపల ఎలాటిసన్నాహం జరుగుతోందో ఎంతటి సంరంభం చెలరేగుతోందో వూహించడం కష్టం!

తనంతటతానై తనవుద్దేశ మేమిటో బయట పెట్టేదాకా నేనతడి పథకమేమిటో తెలుసుకోలేక పోయాను.

అసలు సంగతేమిటంటే ధర్మవరంనుంచి రాయలపేటకు వెళ్లేరోడ్డులోనట, పన్నెండో మైలురాతిదగ్గర గుక్కెడు మంచినీళ్లు దొరకక బాటసారులు తల్లడిల్లిపోతున్నారట! అంతకుతోడూ ఆ ప్రాంతంలో తలదాచుకొనే చెట్టయినా కనిపించదట! అక్కడ చేదబావి ఒకటి త్రవ్వి ఓసత్రాన్ని నిర్మించాలని ఆదిశేషయ్య వుద్దేశం. అందుకోసం ఉదారహృదయులైన సజ్జనులు విరివిగా చందాలు, విరాళాలు యిచ్చి తోడ్పడవలసిందిగా అభ్యర్థించడం ఈ విజ్ఞప్తిలోని సారాంశం!

ఉన్నసంతానం పున్నామనరకంనుంచి వుద్ధరించగా, సప్తసంతానాల్లో ఒకటైన సత్రప్రతిష్ఠ ఆదిశేషయ్యకు స్వర్గంలో శాశ్వతస్థానం ఏర్పరచవచ్చు! కాని నాసంశయం వేరు. ఈయన గారికి ధర్మవరం, రాయపేట బాటసారులపైన వున్నట్టుండి ఎందుకిలా అనుతాపం కలిగినట్టు? నీతిచంద్రికలో దీర్ఘదర్శి చెప్పినట్టు—నూకలు నిర్హేతుకంగా చల్లబడవుగదా!

2

ఆదిశేషయ్య అదోకరకం మనిషి. అతనికి ఎంతోకొంత భూవసతికద్దు. కానీ చెమటోడ్చి సెరెక్కించి ఆ ఫలసాయం పైన ఆధారపడి జీవించడం అతడికెందుకో వట్టి నామోషీపనిగా తోచింది. నాకు బుద్ధి తెలిసినప్పటినుంచీ అతడుచేస్తున్నపని ఒక్కటే ఒక్కటి—అర్థసముపార్జనకు అడ్డదోవలు అన్వేషించడం!

ఆదిశేషయ్య తనకంటూ ప్రత్యేకంగా ఓ లోకాన్ని ఏర్పరచుకున్నాడు. బుద్ధిగా సేద్యం చేసుకుంటూ గుట్టుగా బ్రతకమని హితబోధ చేసినవాళ్ళను, యిది నీకు బుద్ధి గాదని గట్టిగా గడ్డిపెట్టిన వాళ్ళను ఆలోకం నుంచీ బహిష్కరించాడు. ఎదురుకడపడానికి సాహసంలేక, అతడి నడవడిపట్ల వైముఖ్యాన్ని మనసులో నేదాచుకున్న నాలాంటి వాళ్ళను అప్పుడప్పుడూ తనలోకంలోకి రానిచ్చినా అప్పటికప్పుడే వెళ్లగొడ్తూ వచ్చాడు. ముప్పాతికా మువ్వీసం వంతు జనాభా ఈవిధంగా బహిష్కరింపబడగా అతడిలోకంలో—జాతకంలో శుక్రమహర్దశ తొంగిచూస్తున్నదని నమ్మబలికే జ్యోతిష్కులు, యినుముపైన ఏవో తంత్రాలుజరిపి బంగారంగా మార్చడం సాధ్యమేనని గొప్పలు చెప్పుకునే బైరాగులు, భూమిలోని పాతరలనుయిట్టే పెకలించగలమని కోతలు కోసే మాంత్రికులు, యిలాంటివాళ్ళు కొందరు మాత్రమే మిగిలారు!

గిరిగీసుకుని కూర్చున్న ఆ చిన్నలోకం నుంచీ ఆదిశేషయ్య మిగిలిన ప్రపంచాన్ని అదిలించాలనీ, బెదిరించాలనీ ప్రయత్నించాడు. అందుకోసం, వున్నారో, అసలు లేరో అని మనం శంకించే క్షుద్రదేవతల్ని ఉపాసించాడు. రాయిరాయికరిగే అర్ధరాత్రివేళ శ్మశానాలవెంబడి తిరిగాడు. మంచుసోనలు కొండలు కొండలుగా దూకే పండుచలికాలపు రాత్రుల్లో గొంతుబంటిదాకా పచ్చి మంచినీటిలో మునిగి మంత్రాలు జపించాడు. నాకు తెలిసినంతలో ఆ తిరుపళ్ళు మాకాటినొప్పుల్ని, నానుళ్లు జలుబుల్ని

జ్వరాలే ప్రసాదించాయి. మనిషి 'శీన' పట్టిపోయాడు. లేదంటే మంత్రతంత్రాలపట్ల నమ్మకమున్న వాళ్ళు అతణ్ణి ఒక అపాయకరమైన వ్యక్తిగా గుర్తించి, సంఘ బాహ్యుడి క్రింద లెక్క కట్టేశారు!

తన క్షుద్రదేవతల మూలబలాన్ని నమ్ముకుని ఆదిశేషయ్య ఒకసారి పెంకుటింటి పోతరాజును జగడానికి రాదీశాడు. ఈ పోతరాజాభిధానుడు తిండికి తిమ్మరాజువునో కాదో గానీ పనికిమాత్రం పోతరాజే కాడు! ఆ పని తిట్టడానికీ, కొట్టడానికీ సంబంధించినదైతే మరీ మంచిది! అతను నడివీధిలో ఆదిశేషయ్యను ఛెళ్ళుఛెళ్ళున చెంప శుద్ధి చేసి 'ఒళ్ళు జాగ్రత్త' అని హెచ్చరించి తన దారిని తాను—బోయాడు. ఆదిశేషయ్య మీసం మెలివేశాడు. జబ్బ చరిచాడు. 'ఈ భూమిమీద నీకు నూకలు లేవు పొమ్మని' పంతం పట్టాడు.

రోజులు గడచిపోతున్నాయి. పోతరాజు మాత్రం పోతబోసిన విగ్రహంలా వుండి పోతూ వచ్చాడు. కొందరు సంశయాత్ములు 'ఆదివారం అమాస' రావాలిగదా అనుకున్నారు. ఆ ఆదివారం అమావాస్యగూడా రానూ వచ్చింది. పోనూ పోయింది. పోతరాజు చెక్కు చెదరలేదు!

ఇతరుల సంగతలావుండగా అంతటితో ఆదిశేషయ్యకే తన మంత్రశక్తిపట్ల నమ్మకం సడలిపోయింది!

అప్పుడతను తెలుసుకున్నాడు—మంత్రాలూ లేవు, మట్టీ లేదు. వున్నా మంత్రాలకు మామిడికాయలు రాలవు. మామిడికాయలు రాల్చగలిగేది, మనుషులను తోలుబొమ్మలను చేసి ఆడించేదీ, కొండమీది కోతిని క్రిందికి తీసుకొచ్చేది డబ్బు! లోకం ఒక పాలిచ్చే బర్రెలాంటిదైతే డబ్బే దానికి పగ్గం! ఆ పగ్గంతో ఆ బర్రెను యింటిముంగిట కట్టి పడేయవచ్చు!

ఈ రహస్యం ఆకళింపుకు రాగానే ఆదిశేషయ్య ఆకొన్న వ్యాఘ్రంలా లోకంపై కెగబడ్డాడు. కొంతకాలంపాటు బోనులో నిలబడి ఒకరు చెప్పమన్నట్టు సాక్ష్యం చెప్పడం అతడికొక వృత్తిగా పరిణమించింది. కానీ ఏమాట కామాటే చెప్పుకోవాలి. నయ్యా క్రాసు పరీక్షకు తట్టుకుని చివరివరకూ అపద్ధాన్నే అంటిపెట్టుకోగల అతడి నిజాయితీ మెచ్చుకోదగ్గది! కానైతే ఆదిశేషయ్య సాక్ష్యం అపద్ధపు సాక్ష్యానికి పర్యాయపదం కావడంతో మొదట మొదట లాభసాటిగా ప్రారంభమైన ఈ వ్యాపారం నానాటికీ తీసికట్టయిపోయింది.

ఈసారి ఆదిశేషయ్య ఒకరికి తెలియకుండా ఒకరిదగ్గర ఓపినని, అప్పులు చేసేశాడు. ఆ అప్పులు వడ్డీలతో కలిసి ఒక నాలు గంకెల పెద్ద సంఖ్యగా రూపొందేసరికి

"విధి అనే చిత్రకారుడు వేసిన కార్టూను బొమ్మలా కనిపించాడు..."

ఓ చిన్న సత్యం బయటపడింది. భూస్థితిలో ఒక్క సెంటుగూడా ఆదిశేషయ్యది గాదు! ముందు జాగ్రత్తతో అతడేనాడో ఆస్తిని భార్యపేరిట వ్రాసి రిజిష్టరు చేసేశాడు!

కానీ ఎప్పుడులేనిసారి రాళ్ళవంక దగ్గర తెల్లవారినట్టు, ఆదిశేషయ్య ఎంత సంపాదించినా, అందులో కొంత పేకాటకు, మరికొంత కోడిపందాలకు, మిగిలింది నిజదారసుతోదరపోషణకు సరిపోయింది. పోగా జవసత్వాలుడిగి వృద్ధాప్యం దగ్గరించేసరికి అతనికి ఎర్రని ఏగానీ లభించని దుర్దశ ప్రాప్తించింది!

సరిగ్గా ఈ పరిస్థితిలోనే ఆదిశేషయ్య విజ్ఞప్తి వ్రాయించుకుని కళంపైకి బయల్దేరాడు. ఎక్కడెక్కడ తిరిగాడో ఏమిటో రెండుమూడు మాసాలవరకూ అజా పజా లేకుండా పోయాడు. ఒకపడి బియ్యమనీ, పిడికెడు వుప్పనీ, గుప్పెడు మిరపకాయలనీ తులసమ్మత్త వూళ్ళో ప్రతియింటా బాకీలు చేసిపెట్టింది. చీలికలు వాలికలైన చింపిరి గుడ్డలతో గంగజాతరలో బయల్దేరిన వేషాల్లా అతని బిడ్డలు వీధుల్లో తిరుగుతూ వూళ్ళో ఎక్కడబడితే అక్కడ కనిపించారు.

ఓరోజు వుదయం పళ్ళు తోముకుంటూ చెరువుకట్టదిగి వూళ్ళోకి వస్తున్నాను. రచ్చపైన ఆదిశేషయ్య హఠాత్తుగా ప్రత్యక్షమయ్యాడు

మనిషి మునుపటికన్నా చిక్కిపోయాడు. గడ్డం గుబురుగా పెరిగింది. పెదవుల మధ్య కాలుతున్న చుట్టతో గుప్పుగుప్పున పొగ వదులుతూ, నల్లగా మాసిపోయిన దుస్తుల్లో బొగ్గులో మునిగిలేచిన యింజనులా కనిపించాడు.

"ఏం శేషయ్యమామా! ఎప్పుడొచ్చావు?" అన్నాను.

"ఎప్పుడొస్తేనేమి గానీ ఈ గడ్డంతో పెద్ద పీడగా వుందిరా పాడూ! మంగలికోసం చూస్తున్నాను" అన్నాడు ఆదిశేషయ్య.

ఏమాత్రం వసూలయిందని వాకబు చేయాలనుకున్నాను. కానీ ఎప్పుడొచ్చావన్న మామూలు ప్రశ్నకే సదుత్తరం లేకపోగా యిక ఈ విశేషాంశాన్ని గురించి ప్రస్తావించే చొరవ నాకు లేకపోయింది.

ఆదిశేషయ్య కలిమిలేములతో తనకేమీ సంబంధం లేనట్టు మళ్ళీ కాలచక్రం దొర్లిపోసాగింది. ఒకటి రెండు మాసాలు గడచిపోయాయి. ఈ వ్యవధిలో ఆదిశేషయ్య యింటిల్లిపాదికీ వరుసగా కొత్త బట్టలు

★ మానవుడి విజయం ★

కొన్నాడనీ, పదిమూటలవడ్లుతీసి మిషనులో దంపించాడనీ రోజుకొకటి రెండు చొప్పున కొత్తకొత్త కబుర్లు నాచెవిలో పడుతూ వచ్చాయి. అయిదారు నెలల పాడుకునా అరగడుపు పరగడుపుగా పస్తులుమాడిన ఆ కుటుంబానికి ఈ మాత్రం వెసులుబాటు కలగడం నా మట్టుకు నాకు కొంత సంతృప్తినే చేకూర్చింది. కానీ ఈ సంతృప్తికి వెనుక నాలో సర్వవరం- రాయులపేట బాటసారుల పట్ల సానుభూతి లేకపోలేదు! పాపం, వాళ్ళని. భగవంతుడు నాటికీ నేటికీ చిన్నచూపే చూచాడు!... తెట్ట తేరకు భగవంతుడిపైన నింద వేయకుండా వేరొక విధంగా భావించడం మరీ మంచిది! వాళ్ళ డిగివచ్చిన రాత చిన్నది! ఎండలో తిలమాడి పోవాలి, కాళ్ళు కాలిపోవాలి, నాలుక పిడచగట్టుక పోవాలి అని అడిగివచ్చిన వాళ్ళకు సత్రాలూ, చేద బావులూ ఎక్కడి నుంచీ లభిస్తాయి?

3

ఒకసారి మానవ రక్తానికి మరిగినతర్వాత పెద్దపులిని ఆ వ్యామోహం ఒక పట్టాన వదలి పెట్టదని చెబుతారు. ఆదిశేషయ్య రెండో సారి విజ్ఞప్తి వ్రాయించుక పోవడానికి వచ్చినప్పుడు నా కాపాలిక జ్ఞప్తికి వచ్చి నిర్విణ్ణుడినై పోయాను.

రెండోసారి ఆదిశేషయ్య తన పథకాన్ని కొంచెం సవరించుకున్నాడు. నిరంకుశుడైన నియంతలా కాకుండా మంచి 'మూడ్'లో వున్న మంత్రిసత్తముడిలా అందుకు కారణాలుకూడా విశదీకరించాడు. "సత్రమూ చావడీ,గుడీ,గోపురమూ అంటే ఈరోజుల్లో మనుషులు కదిలీ మెదలడంలేదు! ఉన్న సత్రాలే పాడుబడి పోతుండగా కొత్తవి కావలిసి వచ్చాయా అంటూ దులపరించుకుని వెళ్తారు. ఇంకా వాళ్ళే నయం! మరి కొందరైతే 'రోడ్డులో బస్సులు పరుగిడుతుండగా వీళ్ళ నెవడు నడిచి చావమన్నాడు' అంటూ మడత పేచీకి సిద్ధమయ్యారు! ఎందుకొచ్చిన గొడవ గానీ నువ్వీ దపా నేను చెప్పినట్టు వ్రాయరా బాబూ!"

ఎలా వ్రాయమంటాడో చెప్పమన్నాను.

ఆదిశేషయ్య చెప్పాడు.

ఆ మాటలు చెబుతుండగా అతడి ఆకారాన్ని చూస్తూ నోట మాటరాక స్తంభించి పోయాను. పరమేశ్వరుణ్ణి కరుణామయుడని పేర్కొంటారు. ఆ పేర్కొనడంలోని పరమార్థం నాకా క్షణాన తేటతెల్లమైనట్టు మరెన్నడూ కాలేదు. రత్నగర్భ అయిన వసుంధరను, నిండుగా ప్రవహించే జీవనదులను, అంబుదాలను నిలవేసే మహా పర్వతాలనూ ఆయన భూలోకవాసులకు ప్రసాదించాడు. ఇదంతా ఒక ఎత్తయితే, పుట్టగానే నిప్పుతో అవసరంలేకుండా లోకాన్ని కాల్చివేయగల విపరీతమైన తెలివితేటలతో పుట్టినవారికి విద్య, డబ్బు, అధికారంలాంటివి ప్రసాదించకపోవడం ఒక ఎత్తు. ఇది సాధారణంగా కంటికి కనిపించని భగవంతుని కరుణామయత్వం.

ఆదిశేషయ్య ఈ దఫా ఊరు వూరంతా పరశురామప్రీతి అయిపోయినట్టు వ్రాసేయమన్నాడు.

ఆ వ్రాయడంకూడా చదివినవాడి గుండె అలాగే కరిగి కన్నీరై పోయేలా వ్రాయమన్నాడు. ఫెడీల్ ఫెడీల్ మని వెదుళ్ళు ఎలా చిట్లిందీ, గాలి విసురులో మంటలెలా నాలుకలు సాచిందీ, ఆడామగా, పిన్నా పెద్దా, పిల్లా జెల్లా ఎలా దీనంగా ఆక్రోశించిందీ క్షుణ్ణంగా వర్ణించమన్నాడు. ఇలాంటి దుర్ఘటనలో యిల్లూ వాకిలీ, తిండీ గుడ్డా లేకుండా తల్లడిల్లి పోతున్న గ్రామస్థులకు యథోచితంగా ధనరూపంగానో, ధాన్యరూపంగానో సాయపడడం తోడి మానవుల కనీసపు ధర్మమని నొక్కి వక్కాణించమన్నాడు.

"ఆ మాత్రం రాయకపోతే నాలుగు కాసులు రాలవురా బాబూ! నీకు మరేం భయంలేదులే! నేనీసారి రొంపిచెర్ల దగ్గర నుంచీ మొదలుపెట్టి గొట్టిగిల్లు బాకరాపేట సెరబయలుదాకా వెళ్తున్నాను అయిలాకా వాళ్ళకు అసలీపేరుతో ఒక వూరువున్నదీ, లేనిదీ తెలియదు! వట్టి బోళాభాయీలనుకో! చిటికెలో నమ్మేంగలవాళ్ళని! నా అవస్థేదో నేను పడతానుగానీ నువ్వు నేను చెప్పినట్టు వ్రాసివ్వు! తొందరపడుతున్నాననుకోకు! బాగా ఆలోచించి నిదానంగా రాయి..."

మరునాటి వుదయం మసక మసక చీకటిలో వీధిమెట్లు దిగుతున్నాను. అరుగుపైన పడుకున్న ఆదిశేషయ్య తటాలునలేచి కూర్చుంటూ "రాసేశావా నాయనా" అన్నాడు.

"లేదు శేషయ్యమామా! వ్రాయాలనుకోలేదు. నిజానికి నేనావిధంగా వ్రాయలేను" అన్నాను.

"ఏం, ఎందుకు వ్రాయవు?" జీవితంలో గొప్ప ఆశాభంగంపొందినవాడిలా అడిగాడు ఆదిశేషయ్య.

"చూచి చూచి అలాటి అబద్ధం వ్రాయడానికి నాకు మనస్కరించదు" అన్నాను.

"పోనీలే, వూరి సంగతి నాకొద్దుగానీ నా యిల్లుమాత్రం కాలిపోయినట్టు రాయి! ఇందుకైతే నీకు మనస్కరిస్తుంది గదా! ఒకే అర్జీ! కథలూ కారణాలూ వ్రాసి నీకొక మాదిరిగా చేయి తిరిగిందని యిలా ప్రాధేయపడుతున్నాను. అదేదో గొప్ప పనైనట్టు నువ్వు బిర్ర బిగుసుకుంటున్నావు. ఆ మాట కొస్తే నేనొక టడుగుతాను. కథల్లో నువ్వు వ్రాసేదంతా నిజమేనేమిటి?"

నాకు ఒళ్ళు మండింది. గబగబా యింటిలోపలికివెళ్ళి వెనుకాముందూ చూడకుండా పదిగీతలు గిలికి ఆ కాగితాన్ని తెచ్చి అరుగుపైన పడవేసి "నీకు పదివేల నమస్కారాలు శేషయ్యమామా! ఇకమీదట యిలాటి విజ్ఞ

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవునదిన్నీ, మీ సరియైన దర్యనుగురించిన్నీ మీరు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోస్టు కార్డుపైన మీకు యిష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, మీరు వ్రాయు తేదీ, వేళ వివరములున్నూ, మీ సరియైన చిరునామాయున్నూ వెంటనే వ్రాసి పంపండి.

జ్యోతిష శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసిన తేదిలగాయతు 12మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితమార్గము. ఏ వ్యవహారములో మీకు జయముకలుగునో,మీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశగమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాద్ద్రవ్యలాభము మొదలగు వానినిగురించి స్పష్టముగా మాసవారీగా వ్రాసి రు. 1-4-0 లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) దుష్టగ్రహము లేవయినా వున్న యెడల శాంతిచేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపైన పంపబడును. మేము పంపిన ఫోకటా మీకు తృప్తిగా నుండనియెడల పైకము వాపసు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించి చూడుడు. మీ అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. DevDutt Shastri, Raj Jyotishi (WP-13) Jullundur City.

త్తులు వ్రాసి పెట్టమని నన్ను బలవంత పెట్టకు" అన్నాను.

ఎదుటివాడు నొచ్చుకోడంతోగానీ, మెచ్చుకోడంతోగానీ ప్రమేయం పెట్టుకోని మనిషి ఆదిశేషయ్య! కాగితం చేతిలో పడగానే గబాలున పైకిలేచి తిరిగి చూడకుండా వెళ్ళిపోయాడు.

4

ఎవరోగానీ ఒక లోకజ్ఞుడు వంచనా శిల్పాన్ని గురించి నాలుగు మంచి మాటలు చెప్పాడు. కొందరిని ఎల్లకాలమూ ఏమరించవచ్చు. అందరినీ కొంతకాలం ఏమరించవచ్చు. అందరిని ఎల్లకాలమూ ఏమరించడం అసాధ్యం."

ఆదిశేషయ్య కొంతకాలంపాటు అందరినీ మోసగించాడు. ఎలా బయటపడిందో గానీ అతడి కుతంత్రం బయటపడింది. ఇలాంటి వాడు కమ్మలకు బయటవుండడం లోకానికి ఉపద్రవకరమని భావించి పోలీసులు ఆదిశేషయ్యను తమ 'కషడీ'లోకి తీసుకున్నారు. ఒకటి రెండు రోజుల్లో ప్రాథమిక చర్యలన్నీ ముగించి, లోకుల్ని దగా చేశాడన్న నేరం క్రింద ఎక్కడా ఓటుగానీ బీటుగానీ లేకుండా అతడిపైన కేసును రూపొందించారు.

ఒక్క తులసమ్మత్త తప్పితే ఈ పరిణామాన్ని గురించి చింతించే నాథుడే లేకపోయాడు. కేసు జరుగుతున్నప్పుడు జామీను నిలిచి అతణ్ణి విడిపించుకునే ఔదార్యం మానవమాత్రుడికెవడికీ లేకపోయింది! కడకతనికి న్యాయవాదిగానీ, సాక్షులుగానీ లేకపోయారు.

ఎలాగూ నీయిల్లు కాలిపోయింది. రెండు సంవత్సరాలపాటు ప్రభుత్వంవారికి అతిథిగా వుండి వెళ్ళమన్నాడు న్యాయమూర్తి.

'రెండు సంవత్సరాలంతా ఎంత! కాలచక్రం రెండుసార్లు చుట్టి రావాలి! కాస్తుండగానే రెండేళ్ళు గడచిపోతాయిలెమ్మని తులసమ్మత్తను ఓదార్చడం నాదినకృత్యాల్లో ఒకటైపోయింది.

జైల్లోకి వెళ్ళి కూర్చున్న తర్వాత కూడా ఆదిశేషయ్య నన్ను పీడించడం మానలేదు. అప్పుడెప్పుడు స్వయంగా పీడించాడు. ఇప్పుడు భార్యద్వారా పీడిస్తున్నాడు!

"ఏం చేయమంటావు నాయనా! ముందే అబ్బనా కాలపు మనిషి! ఏమైపోయాడో ఏమిటో ఒక పేటఆరాటంగావుంది. ఆడదాన్ని. పుట్టి బట్ట గట్టినప్పటినుంచీ పొరుగూరిముఖం చూచి ఎరుగనిదాన్ని. ఇప్పుడుగూడా పిల్లల్ని వెంటబెట్టుకుని నేను యిల్లు కదల్లేను. ఏదయినా వెళ్ళి ఎలావున్నాడో చూచి రకపోతే నాకు నిబ్బరం కలుగదు. బాబ్బాబూ, నీమేలు మరచిపోను. చచ్చి నీ కడుపున బుడ్తాను..."

చెవిలో యిల్లుగట్టుకున్న తులసమ్మత్త పోరుపడలేక జైలు అధికారులకొక విన్నపం వ్రాసి పంపుకున్నాను. వాళ్ళు ఖైదిని కలుసుకోడానికి అనుమతిస్తూ సమయాన్ని నిర్దేశించి నాకు తెలియజేశారు.

5

పాపానికి దండన తప్పదు. నేరానికి శిక్ష తప్పదు. పాపానికి దండన యమలోకంలో విధింపబడుతుంది. నేరానికి శిక్ష జైల్లో అమలుజరుగుతుంది. ఖైదీని కలుసుకోవడానికి జైల్లో ప్రవేశిస్తూ కొంచెం ఆత్మవిమర్శ చేసుకోవలసివచ్చింది. ఆదిశేషయ్య నేరంలో నా పాత్రకూడా ఏమాత్రమో లేకపోలేదు. అతడి నేరానికి శిక్ష రెండేళ్ళు నా నేరానికి శిక్ష సరిగ్గాపదిహేను నిమిషాలు!

కమ్మలకు అటువైపున ఆదిశేషయ్య. ఇటువైపున నేను. దూరంగా చెట్టుక్రింద సాయుధుడైన పోలీసు.

ఆదిశేషయ్య ఎండి ఒరుగైపోయాడు. జానెడుపొడుగు గడ్డంలో అతణ్ణి గుర్తుపట్టడమే దుస్తరమైపోయింది. ఈ వికార స్వరూపం చాలదన్నట్టు అతడికొక పొట్టి మరాయీ, గళ్ళబనీనూ తగిలించారు. ఈ వేషంలో అతడు 'విధి' అన్న చిత్రకారుడు వేసిన కార్టూను బొమ్మలా కనిపించాడు.

నన్ను చూడగానే ఆదిశేషయ్య కళ్ళల్లో కన్నీరు పెల్లుబికింది. పెదవులు ఎండుటాకుల్లా కంపించాయి. కంఠం గద్గదికమైపోయింది.

"ఊళ్లో అందరూ బాగున్నారా?" శోకరుద్ధమైన గొంతుకతో అతడు ప్రశ్నించాడు.

"బాగానే వున్నారు శేషయ్యమామా! కానీ నువ్వుమాత్రం ఎముకలగూడైపోయావు. జరిగిందేమో జరిగిపోయింది. అందుకు చింతించి లాభంలేదు. ధైర్యం చిక్కబట్టుకోవాలి. తులసమ్మత్త నిన్ను తలచుకోని క్షణం లేదు. నువ్వామె కళ్ళల్లో మెదులుతున్నావట! బిడ్డలు నీకోసం బెంగ పెట్టుకున్నారని చెప్పమంది..." అన్నాను.

ఆదిశేషయ్య కారాగారనివాసంలోని క్లేశాలనుగురించి చెప్పుకపోసాగాడు. ఆ తిండితినిచూస్తే డోకొస్తుందట! ఆపని చేయలేక ఎముకలు నుగ్గునూచమైపోయాయట! రాత్రుల్లో దోమలూ, నల్లులూ నిద్రపోనీయవట! ఆమధ్య ఒకసారి పదిరోజులపాటు జ్వరం ముమ్మరంగా కాసిందట! "చచ్చినా బాగుండేది. మందులిచ్చి మళ్ళీ నన్ను బ్రతికించేశారు" అన్నాడు ఆదిశేషయ్య

"అదేంమాట శేషయ్యమామా! నువ్వుపోతే నీబిడ్డలేంగావాలి? తులసమ్మత్త గతేం కావాలి?" అన్నాను.

"నిజమేరా బాబూ నిజమే! వాళ్ళను తలచుకుంటే నాగుండె చెరువైపోతుంది" కొంతాగంలాంటి అతడి గడ్డంలో కన్నీటి ధారలు కొండవాగుల్లా ప్రవహిస్తున్నాయి.

"టైమైపోతోంది. త్వరగా ముగించండి" బిగ్గరగా అరిచి చెప్పాడు పోలీసు.

"వెళ్ళొస్తాను శేషయ్యమామా!" అన్నాను.

"వెళ్ళొస్తావా? అప్పుడే! ఇదిగో బాబూ! ఉండుండు...ఒకమాట..."

తటపటాయించకుండా చెప్పమన్నాను.

"నాకేదైనా కలవస్తే అదితప్పకుండా పాటించుకొచ్చేది. మరి ఈ జైల్లో పడినప్పటినుంచీ ఒకేకల...ప్రతిరాత్రీ అదే కల..."

"చెప్పు శేషయ్యమామా! అప్పుడే ఒక నిమిషం ఆలస్యమైపోయింది" అన్నాను.

"ఇల్లు కాలిపోయినట్టు! అసలే నాది పూరికొంప! ఆడదానికి బిడ్డలకూ నిలువనీడకూడా లేకపోయిందేమోనని నాదిగులు"

నేను ఆదిశేషయ్యను ఎగాదిగా చూచాను. ఇతడు పాత ఆదిశేషయ్యగాదు. పాత ఆదిశేషయ్య తనలోని దానవునికి దాసుడై మానవుణ్ణి హతమార్చడానికి సాయశక్తులా ప్రయత్నించాడు. కానీ మానవుడు మొండివాడు. భూమిలో దాగొన్న బీజం తడిసోకగానే మొలకెత్తినట్టుగా అతడు అవకాశం దొరకగానే దుమ్ముదులుపుకుని పైకిలేచాడు ఆదిశేషయ్యలోని దానవుణ్ణి త్రోసిరాజని ఇలలో కాకపోతేనేమి, కలలోనైనా అతడు తనరాజ్యాన్ని స్థాపించగలిగాడు! ఇప్పటికీ పరిణామం చాలు! ఎప్పటికైనా మానవుడిదే విజయమని భావించడంలోగల ఆనందం అనుపమానమైంది. అట్టి ఆనందం నాకు మా శేషయ్యమామ జీవితగాథ ద్వారా లభ్యమైంది! ★

అన్వేషణ

ఒక ప్రొఫెసర్‌గారి భార్యను ఒక పక్కింటామె ఇలాఅడిగింది!

'ఏమండీ ప్రొఫెసరుగారు నిరంతరం చదువుతారు. ఆలోచిస్తారు. దేనికో అన్వేషణ?'

వెంటనే ప్రొఫెసర్ భార్య ఇలా జవాబిచ్చింది 'దేనికీ లేదమ్మా. తెల్లారింది మొదలు కళ్ళజోడు కోసం, పొడుం డబ్బీకోసమూను,' అన్నది విసుగ్గా.